

HORITZONS

PUBLICACIÓ ADHERIDA AL FRONT NACIONAL DE CATALUNYA

Núm. 3

Novembre / Desembre del 1945

Any I

IDENTIFICATS AMB LES NOVES CORRENTS UNIVERSALS

La guerra ha estat guanyada sota fórmules i solucions de recobriment de la personalitat de totes les nacions mediatitzades. Concretament, els vencedors han estat Estat que en llur interior contextura político-administrativa depassaven amplemment els sistemes d'autonomia i de federalisme. Estats Units, Comunitat de Nacions Britàniques i Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques son enunciats i estructures que acceptariem de grat com a fórmules de solució, quan arribi l'alliberació efectiva i la connexió amb les noves corrents universals, d'aquesta anquilosada i discolorada parcel·la de món, que és la Península Ibèrica, dintre la qual malda, pel recobriment indeclinable de la seva personalitat, la Catalunya conscient.

El que no admetem ni comprenem són els qui, en afany de República, de Monarquia o del règim que sigui, s'entesten en ressuscitar cadàvers, contextures revellides i oprobioses en ordre a la digna i positiva convivència dels pobles ibèrics. Només una manca d'agilitat mental, una defecció moral enfront de l'urgència de prescindir dels vells prejudicis i els menyspreables interessos creats, explica l'existència de sectors que xifren la seva il·lusió en un retorn a la

legalitat del trenta-sis i a la Constitució de una República inesperant, amoral i ultrapassada. No direm dels qui amb mentalitat arqueològica esenterren mòltes de qui sap quin temps.

Els qui orientem l'agitació i la resistència interior amb un xic més de coratge i de elevació espiritual, cridem l'alerta davant les maquinacions i les pretencions absurdes dels qui el poble ja ha jutjat i la història no rehabilitarà.

No ens podem fer ressò, per cap concepte, de les directrius dels pusillànims, dels minimalistes, dels híbrids i de les impúdiques vestals. A la Península Ibèrica com a la resta del món, el rellotge no s'ha aturat per vingü. La celeritat de la nostra època i la universalitat de les grans corrents derenovació ideològica, d'assaig i acceptació de noves formes de convivència política i social, no s'ha aturat als Pireneus ni al rompent de les ones de les costes perifèriques. Si a algú se li ha aturat el rellotge li desigem una bona dormida i li respectarem l'intima fruïció del somni.

Pitjor per ells sinó han vist, en la derrota del Japó, d'Alemanya i d'Itàlia, l'en-

«En nom del poble de Catalunya, proclamo
l'ESTAT CATALÀ SOTA EL RÈGIM DE RE-
PÚBLICA CATALANA, que lliurement i amb
tota cordialitat anhela i demana a tots els al-
tres pobles d'Espanya llur col·laboració per a la
formació de la Confederació de Ibèrics...»

XII.è ANIVERSARI DE LA MORT DEL
GRAN PATRICI FRANCESC MACIÀ

EL FRANCESC MACIÀ QUE VINDIQUEM

En el tretzè aniversari del traspàs del President de la República Catalana retem homenatge fervorós a la memòria de l'home que, ni que fossin unes hores tan solament, ens dugué l'il·lusió de llibertat nacional.

No creguem que ningú hagi oblidat la vibració multitudinària, l'emoció clàssica, el desvetllament d'entusiasme i l'eufòria col·lectiva del nostre poble davant el gest de Francesc Macià i Llussà.

Les organitzacions sindicals, els partits polítics, les corporacions, les entitats patriòtiques, les agrupacions socials, les forces vives, adhue els militars, les jerarquies eclesiàstiques, etc. Tothom s'adheria a la personalitat i al gest del Gran Vindicador de la llibertat nacional catalana.

Recordem l'adhesió del món de la cultura, de la ciència, de l'art, de l'esport. Aquell telegrama de Borràs, actor màxim; aquella música per a un himne nacional espontàniament oferta per Amadeu Vives, que tant havia estrenat a Madrid; aquella Oda de Sagarra i la lletra a l'himne del Mestre, mai com en aquell moment, poeta nacional. Hores de glòria, de justícia, d'alegria incontenible i d'esperances aconplides. L'expressió de la voluntat de tot un poble mai com llavors cobrarà propietat, precisió i relleu.

Aquest és el Macià que vindicarem i vindicarem l'història. El Macià del moment alçat de la seva executòria, en el moment culminant de la nostra Renaixença Nacional. El Macià heroi de llegenda, cavaller

sense temences ni febleses, vindicador de una justícia i una llibertat ultratjades durant dos segles.

Aquest és el Macià inefable que va intuir el poble i el va dur a zones de cordialitat i de deliri, aptes a tota superació i disciplina cívica, predisposat a la col·laboració més desinteressada en una obra de govern democràtic.

Per això al recordar a Macià i al vindicar-lo en el moment que la seva parabòlica trajectòria assolía la màxima altura, volem fer constar que aquells dies de l'abril del 1931, en següen d'altres que foren de desvirtuació, d'entorpiment i d'obstrucció al gest del venerable cavaller i a la voluntat, tan entusiàsticament expressada, del nostre poble.

Vindicadors de Francesc Macià, vindicadors del seu gest i de la seva justícia política i social, que ell adreçava pel nostre país, destriem i destriarem la labor cortosiva i inepte dels qui boicotejaren els seus propòsits i la seva obra, des dels llocs més immediats a ell.

Al recollir la bandera de Macià, la recollim en la seva prístina puresa i no hi voldrem les mans dels que l'arriaren.

«ELS PROBLEMES DELS OBRERS
SÓN LA NOSTRA PREOCUPACIÓ...»
«...CREAREM INSTITUCIONS QUE DIG-
NIFIQUIN EL SEU TREBALL I TIN-
DRAN TOTS LA SEVA CASA...»

IDENTIFICATS AMB LES NOVES CORRENTS UNIVERSALS

(Vé de la 1.ª pàg.)

derrocament fins a la base de les quimeres imperialistes i uniformistes, i de les solucions equívokes en la convivència i aproximació dels pobles.

Nosaltres connectem decididament amb les noves i saludables corrents universals. Aquestes corrents que rehabiliten els pobles balcànics, que desvetllen la fraternal Sicília, que sondrollen els pobles de l'Índia i el Pacífic. Aquests aires que, agitats per les hèlix dels avions i les ones radiotelegràfiques, Wilkie, el candidat nordamericà, va comprovar que arribaven a tots els àmbits del món.

La nostra veu coreja amb entusiasme aquesta clamor universal i el nostre moviment s'hi adhereix sense reserves. I sinó podem admetre el llenguatge dels cofois de les anteriors legalitats, sí que ens plau de transcriure, l'inici d'un article publicat a Mèxic pel Secretari a Catalunya de la U. G. T., Miquel Ferrer, que copiem d'AVANT, òrgan del moviment socialista en la clandestinitat.

«El moviment obrer peninsular i la futura Confederació de Repúbliques Ibèriques. — L'establiment d'un règim de convivència peninsular a base d'una fórmula que garanteixi la independència de les diverses nacionalitats ibèriques i estableixi la seva interdependència, és un dels problemes que ha de preocupar-nos des d'ara, entre els que tenim plantejats com a primordials per a l'enderrocament del feixisme franquista i la reconstrucció del nostre país.

L'OBRA SOCIAL DE FRANCO

Amb el Subsidi de Vellesa, Franco ha «assegurat» una mort prematura a tots els assalariats.

Amb el de Maternitat, el raquitisme de tots els nadons.

Amb el Familiar, la major perturbació entre la gran família obrera.

Amb el d'Enfermetat, la tuberculosi i les pitjors epidèmies a tot el país.

Si no, que parlin les estadístiques, que pel fruit es coneix l'arbre; i és un escarni la demagògia governamental que representa l'actual legislació social.

Perquè amb tot plegat, l'assalariat no arriba a fer-se un sou que li permeti de viure.

Pràcticament, a través de tantes concessions, ço que s'ha assegurat, realment, són cent mil places més pels taüls de la F.E.T.

CATALÀ!

L'HORA DE L'ALLIBERACIÓ ÉS PRÓXIMA.

L'HORA DE LA RESISTÈNCIA EFECTIVA IMMEDIATA.

QUE EN ELS MOMENTS DEL NOSTRE TRIOMF, NO HAGIS D'AVERGONYIR-TE D'HAVER REGATEJAT EL TEU ESFORÇ A L'ACCIÓ DE LA RESISTÈNCIA.

ATENCIÓ AL DIA «C»!

ATÉN ESTRÍCTAMENT LES CONSIGNES DE LA MOBILITZACIÓ CIVIL ANTIFEIXISTA!

PROPALA I SECUNDA TOTA ACCIÓ QUE RESPONGUI A LES DIRECTRIUS INTERIORS I EXTERIORS CONTRA LA TIRANIA DE FRANCO.